

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się do świadczeń przysługujących na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 145 i z 1986 r. Nr 42, poz. 202),
- 2) ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68), z tym że świadczenia obliczone od ryczałtowych podstaw wymiaru zwiększa się w myśl § 1 i 2 bez względu na datę ich przyznania.
- 3) ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144),
- 4) ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146),
- 5) dekretu z dnia 14 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135),
- 6) ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 147 i z 1986 r. Nr 42, poz. 202),
- 7) ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33 oraz z 1988 r. Nr 19, poz. 132),
- 8) ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201 i z 1987 r. Nr 22, poz. 128),

- 9) ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32),
- 10) ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 23, poz. 99 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85).

§ 4. W razie wypłacania więcej niż jednego świadczenia w wyniku zbiegu prawa do świadczeń, kwoty zwiększenia świadczenia wynikające z zastosowania § 2 wypłaca się w wysokości proporcjonalnej do każdego ze zwiększonych świadczeń.

§ 5. 1. Podwyższenie świadczeń następuje z urzędu, z tym że w razie zawieszenia prawa do świadczeń, podwyższenie to następuje przy wznowieniu jego wypłaty.

2. Wypłata podwyższonych świadczeń wynikająca z uchwały nastąpi nie później niż do dnia 31 grudnia 1988 r.

§ 6. W uchwale nr 19 Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1988 r. w sprawie podwyższenia emerytur i rent (Monitor Polski Nr 3, poz. 22 i Nr 9, poz. 76) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w ust. 3 dodaje się na końcu wyrazy „a w przypadku świadczeń wypłacanych w kwotach najniższych — również podwyższenie tych świadczeń od dnia 1 stycznia 1988 r. do kwot 10 300 zł albo 8 500 zł.”,
- 2) w § 10 w ust. 3 dodaje się na końcu wyrazy „a w przypadku świadczeń wypłacanych żołnierzom zawodowym oraz funkcjonariuszom Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej zwolnionym ze służby do dnia 31 października 1983 r. — o kwotę określoną w § 9 ust. 1 przy odpowiednim zastosowaniu ust. 2 i 3.”

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

265

UCHWAŁA Nr 183 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 października 1988 r.

w sprawie podwyższenia kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Podwyższa się kwoty jednorazowych odszkodowań, o których mowa w art. 5 i 6 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85), zwanej dalej „ustawą”, do wysokości określonej w uchwale.

§ 2. 1. Żołnierzowi, który doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku lub choroby, o których

mowa w ustawie, przysługuje jednorazowe odszkodowanie pieniężne w wysokości 1/100 kwoty określonej w art. 5 ust. 2 ustawy, nie mniej jednak niż 10 000 zł za każdy procent ustalonego uszczerbku na zdrowiu. Wysokość odszkodowania nie może być niższa niż 40 000 zł.

2. Odszkodowanie ulega zwiększeniu o kwotę 200 000 zł, jeżeli żołnierz został zaliczony do I grupy inwalidów wskutek wypadku lub choroby, o których mowa w ustawie.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia w następstwie wypadku lub choroby, o których mowa w ustawie, żołnierz został zaliczony do I grupy inwalidów.

§ 3. 1. Kwotę jednorazowego odszkodowania przysługującego członkom rodziny żołnierza z tytułu jego śmierci wskutek wypadku lub choroby ustala się w wysokości:

- 1) 1 000 000 zł — gdy do odszkodowania jest uprawniony małżonek lub dziecko zmarłego; odszkodowanie ulega zwiększeniu o kwotę 200 000 zł na drugiego i każdego następnego uprawnionego, jeżeli do odszkodowania są uprawnieni równocześnie małżonek i dziecko (dzieci) bądź tylko dzieci,
- 2) 1 000 000 zł — gdy do odszkodowania są uprawnieni tylko rodzice,
- 3) 500 000 zł — gdy do odszkodowania jest uprawnione tylko jedno z rodziców lub rodzeństwa albo wnuków,
- 4) 200 000 zł — dla każdego z rodziców, rodzeństwa lub wnuków zmarłego, jeżeli są oni uprawnieni obok innej osoby.

2. Kwotę odszkodowania ustaloną dla dzieci żołnierza dzieli się między nie w częściach równych.

3. Kwota odszkodowania przysługująca małżonkowi lub dzieciom, które są sierotami zupełnymi, nie może być niższa niż kwota dwunastomiesięcznego uposażenia lub wynagrodzenia, o którym mowa w art. 5 ust. 2 ustawy.

§ 4. 1. Kwoty jednorazowych odszkodowań określone w § 2 i 3 ust. 1 ulegają corocznemu podwyższeniu o taki procent, o jaki wzrosło przeciętne miesięczne uposażenie żołnierzy zawodowych w roku poprzedzającym rok podwyżki. Kwoty jednorazowych odszkodowań wynikające z podwyżki zaokrągla się w górę do pełnego 1 000 zł.

2. Minister Obrony Narodowej ogłasza wysokość kwot jednorazowych odszkodowań, o których mowa w ust. 1, w Dzienniku Rozkazów Ministerstwa Obrony Narodowej.

3. Podwyższone kwoty jednorazowych odszkodowań mają zastosowanie, jeżeli uszczerbek na zdrowiu spowodowany wypadkiem bądź chorobą albo związek śmierci żołnierza z wypadkiem bądź chorobą został stwierdzony począwszy od dnia, od którego obowiązują podwyższone kwoty jednorazowych odszkodowań, ustalone w myśl ust. 1 i 2.

§ 5. 1. Jednorazowe odszkodowanie przysługuje w kwotach ustalonych w § 2 i 3, jeżeli uszczerbek na zdrowiu spowodowany wypadkiem lub chorobą, o których mowa w ustawie, bądź zwiększenie takiego uszczerbku na zdrowiu, a także związek śmierci żołnierza z takim wypadkiem lub chorobą został stwierdzony począwszy od dnia wejścia w życie uchwały.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do spraw o zwiększenie jednorazowego odszkodowania, jeżeli w następstwie wypadku lub choroby nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia, o którym mowa w art. 5 ust. 4 ustawy, z tym że kwotę zwiększenia odszkodowania ustala się w wysokości 1/100 kwoty określonej w art. 5 ust. 2 ustawy, nie mniej jednak niż 10 000 zł za każdy procent stwierdzonego uszczerbku na zdrowiu, przewyższający procent, według którego było ustalone poprzednie odszkodowanie.

§ 6. Traci moc uchwała nr 160 Rady Ministrów z dnia 27 października 1986 r. w sprawie podwyższenia kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Monitor Polski Nr 31, poz. 222).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r., z tym że przepis § 3 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

266

UCHWAŁA Nr 184 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 października 1988 r.

w sprawie podwyższenia kwot jednorazowych odszkodowań dla funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej z tytułu wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345, z 1983 r. Nr 16, poz. 79, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Podwyższa się kwoty jednorazowych odszkodowań, o których mowa w art. 5 i 6 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345, z 1983 r. Nr 16, poz. 79, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181), zwanej dalej „ustawą”, do wysokości określonej w uchwale.

§ 2. 1. Funkcjonariuszowi Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, który doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku lub choroby, o których mowa w ustawie, przysługuje jednorazowe odszkodowanie pieniężne w wysokości 1/100 kwoty określonej w art. 5 ust. 2 ustawy, nie mniej jednak niż 10 000 zł za każdy procent ustalonego uszczerbku na zdrowiu. Wysokość odszkodowania nie może być niższa niż 40 000 zł.

2. Odszkodowanie ulega zwiększeniu o kwotę 200.000 zł, jeżeli funkcjonariusz został zaliczony do I grupy inwalidów wskutek wypadku lub choroby, o których mowa w ustawie.